

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 4T/42/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123011110
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Fújerík
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2024:8123011110.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

5 4T/42/2023

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Jurajom Fújerikom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23.05.2024 v Prešove takto

rozhodol:

5 4T/42/2023

Obžalovaný

A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XX, okr. Prešov

uznáva sa za vinného, že

dňa 07.10.2022 prevzal výzvu Okresného súdu Prešov zo dňa 28.09.2022 pod č.k. 33T/16/2022 na nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody v Ústave na výkon väzby a Ústavu výkonu trestu odňatia slobody v Prešove, kpt. Nálepku 1 s termínom do 5 dní od doručenia tejto výzvy, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa 29.07.2022 pod č.k. 33T/16/2022-61, právoplatným dňa 24.08.2022, pričom A. B. bez vážneho dôvodu trest odňatia slobody v lehote stanovenej súdom nenastúpil, ale úmyselne sa tomu vyhýbal do 5.12.2022, kedy bol policajtní OKP Okresného riaditeľstva PZ Prešov dodaný do výkonu trestu odňatia slobody do Ústavu na výkon väzby a Ústavu výkonu trestu odňatia slobody v Prešove,

t e d a

- maril alebo podstatne sťažil výkon rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom,

č í m s p á c h a l

- prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona,

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona a § 49 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 6 (šiestich) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného zaraďuje na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

3

4T/42/2023

Odôvodnenie

Prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov podal na Okresný súd Prešov dňa 30.06.2023 obžalobu pod sp. zn. 3Pv 43/23/7707 – 13 na obžalovaného A. B. pre skutok tak, ako je tento uvedený v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku a ktorý prokurátor v podanej obžalobe právne kvalifikoval ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Po prednese obžaloby prokurátorkou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23.05.2024 bol obžalovaný A. B. na tomto hlavnom pojednávaní poučený o tom, že ku skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, môže urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku. Po tomto poučení urobil obžalovaný vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, a to, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu v obžalobe prokurátora kladie za vinu. Na to súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku a obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal „áno“. V zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku súd zistil stanovisko prokurátorky, ktorá navrhla vyhlásenie obžalovaného o vine prijať. Následne súd vyhlásenie obžalovaného A. B. o vine zo spáchania stíhaného skutku, bez narušenia jeho skutkovej totožnosti, keď ho právne posúdil zhodne tak, ako bol posúdený v podanej obžalobe, podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal, nakoľko na podklade dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní a v kontexte priznania obžalovaného v prípravnom konaní súd nemal pochybnosti o vine obžalovaného. Následne v zmysle § 257 ods. 8 Trestného poriadku súd rozhodol, že sa na hlavnom pojednávaní vykonajú len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a na hlavnom pojednávaní súd v rámci dokazovania prečítal obsah listinných dôkazov.

Preto súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine, bez ďalšieho dokazovania ohľadom jeho viny, uznal obžalovaného za vinného zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe tak, ako je tento skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku, pričom obžalovaný v skutkovej vete opísaným konaním maril výkon rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom, čím naplnil skutkovú podstatu prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Z hľadiska subjektívnej stránky súd konanie obžalovaného posúdil ako konanie v nepriamom úmysle, pretože obžalovaný vedel, že opomenutím konania, na ktoré bol povinný môže spôsobiť ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom, ktorým je dodržiavanie rozhodnutí súdov, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený /§ 15 písm. b) Trestného zákona/.

Zo správy o povesti vypracovanej Obcou Abranovce v priebehu prípravného konania dňa 13.02.2023, v ktorej má obžalovaný trvalý pobyt vyplýva, že obžalovaný je slobodný, býval v rodičovskom dome so sestrou a s jej rodinou. So sestrou mal spory a vyvolával konflikty. Obžalovaný je podľa tejto správy nezamestnaný a pracoval na menších obecných službách. Obci nie je známe, že by požíval alkoholické nápoje a v obci roztržky nevyvolával.

Zo správy ÚVV a ÚVTOS Prešov zo dňa 10.02.2023 o priebehu jeho predchádzajúceho výkonu trestu vyplýva, že u obžalovaného neboli počas výkonu trestu zistené nedostatky v jeho správaní a vystupovaní. Počas výkonu trestu nebol disciplinárne odmenený a ani potrestaný a neboli zaznamenané žiadne negatívne prejavy v jeho správaní. Aktívne sa zapájal do aktivít zameraných na všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného.

Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR vyplýva, že pred spáchaním prejednávaneho trestného činu bol obžalovaný 5 krát priestupkovo postihnutý a to dvakrát za priestupky proti majetku podľa § 50 zákona o priestupkoch a tri krát za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 zákona o priestupkoch.

Z odpisu Registra trestov SR generovaného elektronicky dňa 21.05.2024 a týkajúceho sa obžalovaného A. B. vyplýva, že tento bol doposiaľ 5 krát súdne trestaný a to naposledy rozsudkom Okresného súdu Prešov vydaným v konaní pod sp. zn. 33T 16/2022, ktorým mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace. Z obsahu tohto rozsudku, ktorý súd v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní prečítal vyplýva, že súd uznal obžalovaného A. B. za vinného zo skutku, ktorý právne kvalifikoval ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a to v súvislosti s nenastúpením trestu odňatia slobody nariadenom v konaní vedenom pod sp. zn. 1T 7/20019 (záznam č. 4 odpisu registra trestov) a za jeho spáchanie mu súd uložil trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov a na jeho výkon ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 24.08.2022.

Súd pripojil a na hlavnom pojednávaní v rámci dokazovania oboznámil podstatný obsah spisu vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 1T 7/2019 (záznam č. 4 odpisu registra trestov), z ktorého vyplýva, že prokurátor podal dňa 20.09.2019 obžalobu na A. B. pre dva skutky, pričom prvý z nich právne kvalifikoval ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona a druhý z nich ako prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona. Rozsudkom zo dňa 29.11.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.01.2020, súd uznal obžalovaného A. B. za vinného zo skutkov v zmysle podanej obžaloby a pri zachovaní právnej kvalifikácie skutkov z podanej obžaloby mu uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 36 mesiacov s uloženým obmedzením spočívajúcim v zákaze požívania alkoholických nápojov a s povinnosťou podrobiť sa programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. Okrem toho mu súd uložil aj ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 3To/1/2020 zo dňa 22.01.2020 odvolanie okresného prokurátora podané vo vzťahu k výroku o treste zamietol. Uznesením v tomto konaní zo dňa 29.06.2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24.08.2021 súd vyslovil, že odsúdený A. B. sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia neosvedčil a trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov vykoná, pričom na výkon premeneného trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Uznesením sp. zn. 1PP/3/2022 zo dňa 02.02.2022 súd rozhodol, že obžalovaného A. B. podmiennečne prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody a súd mu určil skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 02.02.2022. Uznesením sp. zn. 6Nt 15/2023 zo dňa 22.09.2023, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 17.10.2023 súd ukončil výkon ochranného protialkoholického liečenia uloženého odsúdenému A. B. v predmetnom konaní z dôvodu, že liečba odsúdeného je neefektívna a odsúdený sa jej nepodrobuje.

Aby trest mohol zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom, musí v sebe zahŕňať jednak prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona. Zároveň trest musí vyjadrovať morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Súd zväžil všetky okolnosti rozhodné pre druh a výmeru trestu, podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

U obžalovaného súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť a to, že sa obžalovaný v priebehu vyšetrovania ako aj na hlavnom pojednávaní ku skutku priznal a svoj skutok aj úprimne oľutoval /§ 36 písm. l) Trestného zákona/. Na strane druhej súd zistil aj jednu priťažujúcu okolnosť, a to že obžalovaný už bol v minulosti za trestný čin odsúdený /§ 37 písm. m) Trestného zákona/, pričom súd prihliadal na odsúdenia v konaniach vedených na tunajšom súde pod sp. zn. 33T 16/2022 a 1T 7/2019, v ktorých bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, resp. pôvodne uložený trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom bol premenený na trest nepodmienečný, a teda vo vzťahu k týmto dvom odsúdeniam sa neuplatňuje fikcia neodsúdenia. Pretože súd zistil rovnaký pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností 1:1, trestnú sadzbu trestu odňatia slobody uvedenú v § 348 ods. 1 Trestného zákona (až do dvoch rokov) postupom podľa § 38 ods. 2 a nasledujúce ods. tohto § Trestného zákona neupravoval a pri ukladaní trestu vychádzal z takto Trestným zákonom určenej trestnej sadzby.

Pri ukladaní trestu súd na jednej strane zohľadnil priznanie a úprimnú ľútosť na strane obžalovaného, ktorá je dôležitým prvkom v procese jeho nápravy a uvedomeniu si svojho minulého správania. Na

strane druhej musel súd nutne prihliadnuť aj na predchádzajúce odsúdenia obžalovaného, ktorý už bol v minulosti päťkrát súdne trestaný a päťkrát priestupkovo postihnutý, pričom súd považuje za potrebné zdôrazniť, že ani zahľadania predchádzajúcich odsúdení v dôsledku osvedčenia sa obžalovaného v skúšobnej dobe podmiennečných odkladov nemôžu viesť k záveru, že obžalovaný tieto trestné činy nespáchal. Je potrebné nutne zohľadniť skutočnosť, že obžalovaný bol už dvakrát odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody, resp. pôvodne uložený trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom bol následne premenený, pričom posledné odsúdenie bolo za rovnaký trestný čin, teda ani predchádzajúce varovanie a výkon štvormesačného trestu odňatia slobody ho neviedli k uvedomeniu si potreby rešpektovania súdnych rozhodnutí. Preto súd považoval uloženie trestu odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov za náležitú a primeranú odpoveď štátu reprezentovaného súdom na správanie sa obžalovaného a na jeho opätovné nerešpektovanie ba priam ignorovanie výzvy súdu na nastúpenie do výkonu trestu. Nakoľko obžalovaný spáchal tento skutok v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov, ktorý mu bol uložený v konaní vedenom pod sp. zn. 1T 7/2019, súd v zmysle § 49 ods. 2 Trestného zákona obligatórne uložil tento trest ako trest nepodmienečný. Aj v prípade, kedy by nebolo nutné v zmysle zákona uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody, by súd pristúpil k uloženiu trestu odňatia slobody v jeho nepodmienečnej forme, pretože si to vyžaduje ochrana spoločnosti, nakoľko obžalovaný už bol dvakrát predtým vo výkone trestu a opätovne spáchal ďalší trestný čin, dokonca rovnaký ako predchádzajúci. Výchovný účel trestu v tomto prípade musí podľa presvedčenia súdu ustúpiť represívnemu účelu a to aj s ohľadom na generálnu prevenciu, aby tento trest odradil aj iných páchatel'ov podobných trestných činov a zvýraznil potrebu rešpektovania rozhodnutia súdu o uložení nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Nakoľko vzhľadom na výkon premeneného trestu v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 1T 7/2019 bol obžalovaný v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin, súd ho za splnenia podmienok uvedených v § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Na základe týchto dôkazov a po ich vyhodnotení súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

2

4T/42/2023

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Prešov. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.